

קונטרס

פרשת קרח

שנאמרו על ידי

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מהאלמין

הוצאה שני'

*

ה'תשנ"ז

בלתי מוגה

הוצאת אור יחזקאל

ברוקלין, נוא יארק יע"א
שנת תשנ"ז לפ"ק

פרשת קרח

דרוש לאירוסין

ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ד' ומדוע תתנשאו על קהל ד' (טז, ג).

אפשר לפרש דהנה יש שני סוגי אנשים שעובדים לעשות כסף, יש שעובדים מחמת פרנסה כדי שיוכל לפרנס בניו ובני ביתו, ויש שעובדים מחמת תאוה, כיון שמתאוה לתענוגי עוה"ז הוא עובד כי רוצה לצבור כסף כדי שיוכל למלאות תאוותו, ואם עובדים מחמת פרנסה שיוכל לפרנס בניו ובני ביתו, יעבוד עד שיהיה לו פרנסה לפרנס ולא יותר, אבל מי שעובד מחמת תאוה לא ימנע מלעבוד ויצבור כסף למלאות תאוותו.

והמפרשים פירשו כוונת המדרש (בראשית רבה פ"ט, ט"ו) וירא אלקים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד, טוב זה יצר טוב מאוד זה יצר הרע. שהיצה"ט די לו שהוא טוב שיש לו פרנסה והכל מתנהג כשורה, אבל היצה"ר רוצה מותרות יותר ממה שצריך, וזהו המכוון באומרו טוב מאוד.

ופירשו המפרשים עפ"י הפסוק (ישעי נ"ה, ב') ששאל הנביא במה תשקלו כסף בלא לחם ויגיעכם בלא לשבעה שמעו שמוע אלי ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם, דהם מייגעים א"ע לא בשביל לחם ולא בשביל שלבוע רק מחמת התאוה ולעולם אין להם די, דאין אדם מת וחצי תאוותו בידו, על זה אמר אכלו טוב, שרק טוב יאכל, שלא יחפוץ במאוד (טוב מאוד זה יצר הרע) אלא בטוב. והנה הקב"ה ברא רוח התאוה בהאדם כדי שתהיה לו עזר להתאוה להעלות מעלה מעלה בתוה"ק שיתאוה לזה.

אבל בעוה"ר הוא דור מהופך דאצל תורה ומצות הם סוברים דכמה שעושה הרי הוא טוב בעיניו ולא יכולים לעלות במעלות רמות להיות צדיק וגאון, וסוברים דכל אדם

נולד במדרגתו שלו ולפי מדרגתו כ"כ יודע ומשיג תורה ומצוות, אבל לענין ממון ועניני עוה"ז אין קץ לשבעם שסוברים כל היום האיך לעשות יותר ממון, ובאמת לעניני עוה"ז זה קצוב וחתום דהכל קצוב לו להאדם מערב ראש השנה עד ערב ראש השנה, אבל לענין רוחניות יכולים לעלות מעלה מעלה במדרגות רמות, ע"ד שכתב הרמב"ם דהאדם יוכל לבוא, אם רוצה באמת, אפילו למדרגת משה רבינו, אבל בעוה"ר אין אדם רוצה בזה, ואין מאמינים בזה.

וזה היה הטענה בין קרח למשה רבינו, דמשה סבר דהאדם נברא במדרגות שפלות, וצריך להעלות המדרגות עד שיהיה צדיק גמור, כמו דאיתא בספה"ק דגל מחנה אפרים (פרשת כי תשא) בשם הבעש"ט הקדוש, דמה רבינו נולד בטבע שהי' רשע גמור בכל המדות רעות, רק הפכס לטוב עי"ש, ובשביל זה סבר משה רבינו דהאדם נברא במדות רעות, ויכול להפכס לטוב עד שיהיה צדיק גמור ולילך ממדרגה למדרגה בעבודת הבורא, אבל קרח טען דכל אדם נולד לפי מדרגתו, ולא יכול לעשות כלום, וא"א לעלות ממדרגה למדרגה, ובשביל זה טען רב לכם שאתם ראשים על כלל ישראל, שבחר בכם ד', דבאמת אינכם יותר מכל האדם כי כל העדה כולם קדושים, שכל אחד הוא קדוש ולפי הקדושה שלו כך קדוש הוא, אלא יכול לילך ממדרגה למדרגה, וא"כ מדוע תתנשאו על קהל ד', שאתם יותר חשובים מהעם, כולים חשובים וכל אחד מהם הוא במדרגה שנולד בה.

והנה בעוה"ר דורינו דור מהופך כמו שהבאתי לעיל, דסבורים בני אדם דהעיקר הוא הפרנסה ובה יכולים לילך ממדרגה למדרגה להיות עשיר יותר, אבל בתורה כל אחד הוא לפי מדרגתו ואי אפשר לעלות יותר, וכל זה בשביל שאין מכירים חשיבות התורה, כמו שאמרתי בסעודת אירוסין על הגמרא (סוטה ב' ע"א) קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף, וצ"ב וכי ח"ו היה קשה לפני הקב"ה לקרוע היס? וביארתי, דבעוה"ר בשעה שמציעין שידוך ראשית השאלה היא אם יוכל לפרנס את אשתו ובניו הבאים אחריו, ושואלים זאת משום שיש חסרון באמונה, דמאן דיהיב חיי יהיב מזוני

(תענית ח:), וכל מזונותיו של אדם קצובין לו מר"ה עד ר"ה, וכן היי ג"כ גבי קריעת ים סוף שהיה חסרון באמונה והיה קשה להקב"ה בלי אתערותא דלתתא לקרוע הים, וכ"כ נמי גבי שידוכים.

ועל פי זה פירשתי הגמ' על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, מצא אשה מצא טוב דאין טוב אלא תורה שתמצא האשה, מצא טוב שמצא אצל האשה התורה שעיקר יהיה אצלה התורה ואז מצא טוב.

ועפ"ז נ"ל ג"כ לפרש מאה"כ אעשה לו עזר כנגדו, ודרשו חז"ל (יבמות ס"ג) זכה עוזרתו לא זכה כנגדו, אם זכה שהטיב מעשיו אז מזווגין לו עזר שתהיה עזר למעשיו הטובים לתורה ולמצות ולמעשים טובים, כמו שאמרו רז"ל בסוטה (ב.) אין מזווגין לו לאדם אלא לפי מעשיו, לא זכה כנגדו יהיה לו אשה רעה ח"ו לפי מעשיו.

ועד"ז יתבאר היטב הגמ' על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מד', דהנה ארז"ל אין טוב אלא תורה, והתכלית שברא הקב"ה את האשה שתהיה לו לעזר, וזה שאמר מצא אשה, שישא אדם אשה, כדי שמצא טוב, התורה שיהיה לו עזר לתורה ולמצות ולמעשים טובים, והעצה לזה שישא בת ת"ח שהבת רואה אצל אביה חשיבות התורה והמצוות.

